

Kronborgs Hemmeligheder 2 - Kirsten Munk og Rhingreven

Du kender sikkert Kronborg det store gamle slot, der ligger ved Helsingør, det er Hamlets slot, det er der, hvor Shakespeare lod sit mest berømte teaterstykke finde sted. Det er her Holger Danske sidder i kælderens og små sover, mens han angiveligt passer på Danmark. Men det er jo ikke rigtigt Hamlets og Holger Danske er både en mytisk sagnfigur og en statue.

I virkeligheden var Kronborg de danske konger og dronningers slot, der blev brugt til at indgyde frygt og til at imponere. Her blev holdt fester Der blev talt om i hele Europa.

Slottet blev belejret, det brændte ned. Det bliver rammen om en åbenlys og provokerende utroskab, fangenskab, forræderi og tyveri.

Vi tager i denne podcast fat på de virkelige historier, der faktisk har fundet sted på Kronborg. Du kommer nu med fortæller Nanna Vinther og seniorforsker Paul Grind-Hansen på tur til Kronborg, en tur, hvor de låser sig ind i tårnværelse. Går ned i kasematterne, springer rundt i dronningens soveværelse, alt imens de fortæller historier, der foregik lige her i disse rum på Kronborg.

I anden episode skal vi høre om Kirsten Munk og Rhingreven.

Nu er vi oppe i et af gæsteværelser på slottet. Hertuginde af Braunschweigs Værelse men det er jo bare opkaldt efter en af de familier. Det kalder man det nu. Ja, det gør man nu. Det er jo opkaldt efter nogle af de slægtninge, der var til det danske kongehus, og som boede her, da de var på besøg på Kronborg. Men værelserne på anden sal blev brugt til gæsteværelser af forskellig slags, og dermed blev værelset også involveret i en af de mere skandaleombruste historier I 16 tallets Danmark med historien om Christian den fjerde og hans hustru Kirsten Munk og hendes affære med rhingreven, og det er jo det, vi skal snakke om her.

Vi kunne simpelthen ikke lade ligge, altså vi snakker om Kronborg, og så tænker vi på alt mulig andet, men der er foregået nogle slibrige ting med Christian den fjerdes kone

Kirsten Munk som var hans anden kone, som han var frygtelig glad for. Og vi står i et lokale, som de har benyttet i deres utugtige. Man kan sige, noget af alt det frække de har foretaget sig her på Kronborg.

Altså det her med i virkeligheden, vi stod faktisk i et lille tårnværelse, hvor vi kan kigge ud på Øresund. Men det her er jo absolut ikke noget Lille værelse...

Nej det er et flot og præsentabelt gæsteværelse, eller stue, så har der været en sovemulighed også heroppe. Det, der gør, at vi så står her, er denne her rhingreve som jeg talte om. Faktisk blev indkvarteret her på slottet. Og som gæst på et tidspunkt var den danske konge var travlt optaget af at føre krig i Tyskland og derfor ikke var til stede på slottet, men etagen nedenunder dette værelse, der havde den, det var jo dronningens værelse. Men det blev på det tidspunkt her kaldt for Kirsten Munks værelse, altså fordi det var, hun var jo gift med Christian, uden at hun var dronning. Hun kom fra en dansk adelsslægt, så hun var ikke fin nok til at blive dronning. Hun boede altså en etage nedenunder og man kunne sige, det lyder meget uskyldigt, at rhingreven boede etagen ovenover. Det skulle ikke være så farligt, men problemet var, at hun altså havde indledt en affære med den her rhingreve Otto Ludvig som han hed, som altså havde været i dansk krigstjeneste, og der havde Kirsten Munk stødt på ham og tabt sit hjerte til ham i stedet for til kongen. Den affære havde været i gang på et stykke tid allerede da da de så kom til Kronborg. Det var kongen ikke rigtig klar over. Han var så langt væk så på det tidspunkt, fattede han ikke mistanke til sin elskede Kirsten Munk, så hun installerede sig her på slottet, hvad der var behageligt og godt.

Og så havde hun så rhingreven heroppe, og så var der inde i muren en vindeltrappe, der fører ned, sådan en skjult vindeltrappe, der fører fra dette værelse ned til dronningens stue.

Og den kunne denne her rhingreve benytte sig af. Kunne han altså stige heroppe fra og ned have dronningen for sig selv, når han havde fået verfet alle tjenestepigerne af vejen, som jo betjente, dronning var hun jo ikke, men Kirsten Munk.

Vi kan jo gå samme vej om lidt. Det synes jeg vi skal for så imens, så går vi op. Det er dejligt, hvad hedder det, er et eller andet ottekantet eller? Vi er nede i det, der hedder dronningens karnaptårn, som er vældig fine rum, hvor man kan stå og nyde udsigten over Øresund.

Og fra dette på anden sal er der så en dør i væggen, som fører til en smal vindeltrappe, som rhingreven har benyttet når han skulle ned til Kirsten Munk.

Og det er muligvis ikke den samme dør som det var dengang men det er stadig Faktisk en ret flot gammel egetræsdør som jeg ikke kan finde ud af at åbne. Vi har endda nøglebundet med rundt, men okay... sådan, så kommer vi ud og det er den samme slags vindel eller spindeltrappe, det kan jeg aldrig finde ud af... Faktisk er den, der går op ved den store trappe op til kongens, bare en lille udgave.

Denne her, hvor folk skal forestille sig en trekantet ting, der ender med en cirkelformet dut, hvis man sætter dem oven på hinanden og så folder dem ud som sådan et spil kort.

Så det er ligesom, kan man ikke godt sige det sådan. Det kunne man godt. Så det er en lille smalle trappe, ja, så kan man forestille sig, at rhingreven.... Ja, ja, fordi der skulle nødvendig komme nye rhingrever løbende. Men så, er der ingen inde i Dronningens karnaptårn, er der sådan et ekstra lille værelse her som er indskudt i Dronningens karnaptårn men der er jo så ingen der ved, om det her er blevet brugt til noget. Det er der ingen, der ved noget om. Det kunne man vel godt forestille sig, det er et meget hyggeligt og uhyre diskret rum, hvor der ikke var nogen, der kunne følge med i, hvad der foregik.

Nej, som der ellers var masser af. Hvis man skal tro ligesom deres affæres, hvad det hedder, flamme og hvor vildt meget gang i den, så har de helt sikkert også haft noget kørende her.

Det vil jeg tro. For På et tidspunkt, så fik Christian den fjerde altså nys om det, og i de breve, han har skrevet, han har skrevet bunker af egenhændige breve, vender han gang på gang tilbage til det her, hvad der er foregået og sådan noget. Det kunne da godt være, vi skulle lade Christian den fjerde selv, fortælle. Han Beklager sig. Det er mange år efter, at det her foregik. Han bliver ved med at være lige bitter. Her beklager han sig til Kirsten Munks mor eller Marsvin over at Hun har været så frække at sige, at den sidste datter som Kirsten Munk fødte, lignede Christian 4. Og så sagde han "det kan ikke passe for det er rhingrevens datter". Så det vil han ikke have siddende på sig.

Altså til folk, der lige måske kender hele historien, eller Marsvin Det lyder utroligt underligt, men det var navnet på Kirsten Markens mor, som var en af de rigeste

Ikke kvinder, men mennesker i Danmark. Ja en rig godsejer frue, som selv havde arrangeret, at hendes datter kom i kontakt med, med Christian 4. Når hun så jo selv nogle fordele i hvis hun på den måde havde indflydelse på kongen, så hun præsenterede kongen på det tidspunkt ganske unge Kirsten Munk.

Ikke for at de skal handle om det, men hvor er Kirstens far i hele det her? Han var død for længst, alright så Ellen Marsvin. Hun er den, som kongen går til for at brokke sig.

Så det er derfor. Så brokkede han sig til hende, og så må det jo skrevet på en gammel dansk. Jeg tror, man skal læse på Sjællandsk. Sådan tror jeg, at Christian den fjerde må have talt.

Det er dig og hvermand bekendt. I hvad levnede hun lå i med rhingreven, at hun aften og morgen kissede, klappede og i andre måder for hver mands øjne omgikkes han ja han lod sig drage af klæderne og lægges i seng af ham, og da han da havde været længe nok havde været hos hende og endda gik fra hende. Da måtte pigerne over hals og hoved ind til hende og rede sengen om igen, de ærlige fugle lå så længe på Kronborg. Der måtte hendes piger intet ligge inde hos hende. På det at rhingreven, desto bedre kunne komme ned af hans kammer igennem stuen, ind til hende og den tid, da djævelen så førte hende i København igen, da ville hun intet søge seng med mig, ikke hellere ligge inde hos mig.

Så der er noget at beklage sig over fra kongens side, og han er jo altså vældig velorienteret om, hvad der foregik. Kan man høre og det skyldes i virkeligheden også Ellen Marsvin, som her er et fejlgreb, fordi sagen var, at da Christian kom hjem fra sit felttog, så fandt han efterhånden ud af, at der havde foregået noget med Kirsten Og den her rhingreven og rhingreven var også rejst fra Danmark, så og gik i tjeneste et andet sted. Men så var Christian 4. På besøg hos Ellen Marsvin på en af hendes herregårde, og så tænkte hun hvis jeg nu arrangerer en lille affære med kongen og de tjenestefolk, vi har hernede så er De jo lige gode Om det ikke, så kan vi nok finde ud af det, så kan vi altid sige Kirsten er utro men det er du jo også.

Det går lige op... så hun præsenterede Christian for en der hed Vibeke Kruse, og kongen blev også vældig tilfreds med denne her Vibeke Kruse, men det Ellen Marsvin

ikke havde tænkt på det var, at Vibeke Kruse havde været tjenestepige hos Kirsten Munck, før hun kom ned til Ellen Marsvin. Det vil sige, at hun havde været med til at se alt, hvad der foregik med rhingreven Og Kirsten Munk så derfor så kunne hun fortælle kongen alle de mest slibrige detaljer og det er derfor kongen ved alt om, hvad der foregik, og hvordan tjenestefolkene måtte løbe deres vej og rede sengene op og alt sådan noget. Det er fordi det har han fået at vide, af en af de tjenestepiger, der havde været til stede på Kronborg og havde set, hvad der foregik, det var Vibeke Kruse. Hun blev ved med at være kongens elskerinde resten af sit liv. Og det har selvfølgelig også været i hendes egen interesse at fortælle, hvor slem Kirsten Munk havde været. Og det glemte kongen bestemt ikke.

Så det har virkelig været en plan, der gav bagslag, det gav bagslag for Ellen Marsvin fordi hun havde ikke lige forestillet sig, at det var det, der skulle komme ud af det. Tværtimod så understregede det jo bare, at nu var kongen blevet for skuffet over Kirsten. Nu måtte hun altså rejse bort.

Så efter efter dette brud. Så er det faktisk sådan, at Christian 4. og Kirsten Munk De finder ikke sammen igen, så det er endegyldigt slut.

Ja, så er det endegyldigt slut.

Men han er i lang tid rigtig ked af det. Han skriver det ene og det andet og han holder øje med alt, hvad der foregår.

Han bliver ved med, at han glemmer det ikke, han beklager sig over den ene gang efter den anden. Det ene brev efter det andet. Og tænker på alle mulige ting, hun skulle have gjort hun skulle have prøvet at skaffe gift for at skaffe ham af vejen og alt sådan noget, men det er også på Kronborg? Nej. Det var ikke på Kronborg. Det var jo et sted, hvor kongen var i nærheden. Det På Kronborg det foregik mens kongen ikke var der ... Jajaja...

Men der må have været et tidspunkt, da hun forelskede sig i rhingreven, hvor man måske Christian den 4. Greven og rhingreven har været her samtidig fordi som du siger, at rhingreven var jo udstationeret her eller ...

Han var ansat i dansk tjeneste som officer, men han var ikke specielt ansat på Kronborg, han gjorde tjeneste et eller andet sted i de danske styrker. Men det var jo altså ikke på felttoget i Tyskland sammen med Christian 4. Men derimod til stede her i landet. Og det var dér, Kirsten Munk løb ind i ham.

Men jeg tænkte, at vi lige skulle prøve at spole tilbage, fordi at Christian 4. Er først gift med hvem?

Han var først gift med en rigtig dronning sådan en rigtig fyrstedatter Anne-Katrine fra Brandenburg. Så det er hende, der er mor til de børn, som han så får som officiel tronarving. Altså den konge der senere blev Frederik den 3. for eksempel og storebror Christian, som skulle have været konge, men som ja bød sig selv så meget, så han døde før sin far. Så han blev altså ikke konge, ellers så havde vi haft en Kong Christian.

Men han døde i 1647, og så måtte det jo være lillebror Frederik, der så blev hevet ind i stedet for. Hvad døde han af?

Ja, han drak endnu mere end sin far, blev endnu tykkere og federe og mere opsvulmet og tilbragte en hel del af sin tid på kurrejser rundt omkring Tyskland i håb om, at det skulle gøre noget ved hans ødelagte helbred. Han blev altså nogle og 40 år, men han var altså den officielle, en af de officielle konge børn. Men da så dronningen døde, så var det jo, at Christian 4. Så faldt for Kirsten Munk. Og blev så glad for hende, så han jo faktisk betragtede det som et ægteskab, selvom det ikke var sådan, hun var jo ikke dronning. Der var ikke noget ægteskab, nogen officielle ceremonier eller noget... Ikke noget kirkeligt i hvert fald, men man kunne godt lave sådan forskellige mellemting, og det var det, så derfor var hun hans hustru, og hun fødte ham også et utal af børn. Stort set hver eneste år fødte hun et nyt barn, Kirsten Munk, så man kan måske godt forstå man bliver lidt træt af det når man når op på elleve tolv stykker. At det måske ikke er helt så tillukkende at være sådan en kongelig hustru og føde maskiner.

Nej tænk hvis de bare havde kendt til lidt præventionen. Så have man også undgået at der måske kom et barn ud af dens affærer Hun så havde enten med rhingreven
Eller med en eller anden en. Der kom i hvert fald endnu et barn på et tidspunkt, hvor Christian den 4. var stensikker på, at det ikke var ham, der var far til en pige, der blev født.

Kirsten Munk, Ellen Marsvin. Nu snakker vi om, at Ellen Marsvin var en af de rigeste godsejere i Danmark. Kom hun ud af en gammel adelsslægt, eller?

Det der marsvin hedder de jo, et mærkeligt navn, men det er altså ikke sådan nogle små buttede kæledyr med pels på. Hvis det er noget, så er det nogle delfiner, der springer let og elegant, rundt i de danske farvande. Men det er det, der har givet navn til slægten Marsvin, og de var en fin, gammel og rig slægt, som hun kom fra, så hun var ikke sådan hvem som helst, fordi Christian 4. havde gennem sin ungdom haft et forhold til masser af kvinder af borgerlig oprindelse, som han så var sammen med et stykke tid, og så bliver vedkommende vraget til fordel for en anden en. Man han tog sig altid pænt af dem, han havde haft et forhold til, så de fik altid et eller andet de kunne leve af. Det var noget andet med Kirsten Munk fordi hende blev han altså virkelig meget forelsket i. Men hvor møder han hende henne?

Selvfølgelig på en af Ellen Marsvins herregårde, hvor hun sørger for at præsentere dem for hinanden. Der er ingen tvivl om, at det er Ellen Marsvin, der er trukket i trådene. For hvis hun fik sin datter til at blive en nær personlig relation til kongen sig, så ville det give nogle gode forbindelser, og det kunne der nok komme noget godt ud af har hun ment.

Så det er også et forretningsmæssige ræsonnement? Men alligevel når man tænker på, at moralen omkring ægteskab og utroskab på det tidspunkt. Så synes man alligevel, at penge trumfer alligevel moralen, når man tænker at hun bliver kongens elskerinde, Men forbindelserne er bare for gode til at bekymre sig om den slags?

Som al mulig realpolitik. Så viger alle moralske hensyn, så i den sammenhæng fordi selvfølgelig alle mulige andre mennesker kunne blive idømt straffe for hor og sådan noget. Men nu var kongen jo, han var enkemand. Han var jo ikke gift, da han havde den relation til Kirsten Munk. Hun var jo så heller ikke. Så kan man jo så diskutere, man kunne sikkert finde nogle teologer, der kunne forklare, at det var helt i orden, at der var den her relation.

Men det er da rigtigt nok at sådan, man trak i trådene. Af praktiske grunde. Det gjaldt jo altså alle ægteskaber. Også de kongelige autoriserede ægteskaber har jo intet med. De har intet med kærlighed at gøre, man kan sige forholdet til Kirsten Munk havde faktisk noget med kærlighed at gøre. Der var kongen meget forgabt i hende, om hun var ligeså forgabt i kongen, det er sværere at sige, det melder historien ikke noget om.

Det skulle jeg nemlig til at spørge om, har man nogen som helst om hvorvidt hun var sådan, Ååh min allerkæreste.

Det synes jeg ikke, man har. Man kan, det er kongen skriver breve til hende. Mon chérie på fransk som noget. Men hun har mig bekendt ikke ytret noget særligt i den henseende.

Det kan være, det har været frygteligt, prøv at forestille dig. Kongen har set sig lun på hende, moren har været sådan, ved du hvad marsvin familien. Vi skal have noget mere indflydelse, og så har hun skulle føde 11 børn. Det har sikkert ikke været... Så når hun endelig flipper ud med rhingreven. Så går hun jo også amok.

Et er at vi står, og du læste op med at hun gjorde det i alles påsyn og så skulle der skiftes sengetøjet, når de var færdige.

Jeg ved ikke hvad, men der er jo også en anden, skal vi gå ned i dronningens kammer, ja, så er der nemlig også en lille slibrig historie der. Det må vi gøre ja.

I øvrigt er det virkelig nuttet, det her værelse. Jo det kan vi jo godt. Vi kan jo låse.

Typerne, der har nøglerne til Kronborg og udsigt til man kan ikke, Man kan bare ikke få nok af Øresund, når man er her. Det er bare all over. Det er virkelig flot. Så nu går vi længere ned. Så må vi se, op fra det værelse vi var. Trippe trippe trippe. Så skal lige forbi det Blå Værelse, hvor vi stod og så ned, til dronningens. Så skal vi have nøglerne frem, fordi den er låst med nøgle. Ja, det gjorde vi jo meget godt...

Vi er gået ned af trappen, Faktisk står vi neden under det værelse, som vi mener at rhin Greven Otto Ludvig von Salm har været i, og så fiser vi ud af den meget lille smalle vindeltrappe og ind i dronningens stue.

Derfra en lille mellemgang og så kommer ind i soveværelset. Det, der var bygget til at være dronningens soveværelse, på det tidspunkt Kirsten Munks soveværelse.

Som ikke var dronningen, skal vi lige huske. Hun var ikke dronning. Det var hendes værelse, og det var også her, tingene foregik. Det var altså ikke oppe hos rhingreven, han kom ned til hende og et af de andre breve christian den 4. skriver, hvor han jo har snakket med Vibeke Kruse, hans nye elskerinde. Som kunne fortælle det ene og det andet. Der står der jo, at de piger eller drenge, tjenerne, at de kunne holde øje med, hvad de foretog sig ved at kigge i et spejl, der hang på væggen over for døren ind til soveværelset. Hvordan det lige får den at hænge, det må have været på en af

vinduespillerne overfor. Hvor man så åbenbart kunne sidde i vinduer og døre i vindueskarmen og måske at kigge i spejlet og så se rundt om hjørnet og følge med i, hvad der foregik herinde hos Kirsten og rhingreven.

Det har været lidt svært at holde en hemmelig affære, fordi der har været fyldt med tjenestefolk og vidner og nysgerrige rundt omkring.

Men hvis hun ikke gør sig ulejligheden at lukke af eller noget og lader et spejl hænge der, kan det også godt virke lidt som om, at hun gerne vil, at der var lidt en fuckfinger over det.

Det kunne da godt være, ja jeg er pisseligeglad? Nu får det bare all up in your face.

Ja, det har du nok ret i, fordi det er jo uforsigtigt, hun. Hun er ikke bekymret for hvad kongen vil mene om det på det her tidspunkt. Det ville være i hvert fald dumt at tro, at det kunne holdes skjult på nogen måde, når hun gjorde det sådan der. Så skulle de have holdt sig oppe i det blå værelse, vi var i før, hvor der kunne foregå. Ting uden at der var nogen vidner. Men når man her kommer hened, var der jo altid... Kirsten Munk var også fin nok til at der altid var tjeneste folk rundt omkring. Og det er jo også det kongen skriver, man må sådan koste rundt med tjenestefolk. Så skal de jages derhen og så skal se kaldes ind og rydde op, og den slags, så de har været til stede og vidste, hvad der foregik.

Det svært at forestille sig hvordan de egentlig var, men på en måde er det jo tit sådan, at de bliver fremstillet. Altså ikke så meget i Kirsten Munks farvør, man får jo lidt, Christian den fjerde var jo konge, det er hans breve, det er hans kilder. Og så kan det godt være sådan lidt, og han er så fortørnet og sådan noget. Så det virker lidt som om man tænker hende Kirsten Munk hun var sgu da også lidt en tøjte. Men vi får det jo ikke fra hendes synspunkt.

Nej, det gør vi ikke. Hun er jo nok... på mange måder er det jo også uretfærdigt. Der er ingen tvivl om, at det har ikke altid været lige tillokkende. Hun lever selvfølgelig på kongeslottet, og på den måde havde hun jo en privilegeret tilværelse. Men det har også været anstrengende. Det der med at føde alle de der børn og altid være til rådighed for den der konge, når han engang imellem dukkede op, uanset hvor glad han så var for hende. Som sagt vi ved jo ikke, hvor glad hun egentlig var for ham i den forstand. Det

har måske, sikkert været en vældig befrielse endelig at få sig en ung 30 årige elsker som var helt anderledes end kongen formoder jeg.

Var Kirsten Munk meget yngre end Christian den 4.?

Ja det var hun jo. Det var, typisk bare sådan teenager, jeg kan ikke huske hvor gammel hun var da de blev præsenteret for hinanden, hun har nok kun været 16-17 år.

Som det tit tit var, som det var kutyme dengang.

Det er alligevel også, alligevel også meget, så hun har ligesom haft hele sin ungdom der, så nu hvor hun... Så hun er Måske i virkeligheden jævnaldrende med rhingreven når det er.

Ja det passer meget godt, Der kan ikke have været meget forskel.

Når hun så ryger ud og de på en måde bryder. Det er noget med at Christian Den fjerde får lagt en sten på vejen fra Fredensborg.

Ja det er oppe ved Frederiksborg Slot.

Det er jo så foregået på Frederiksborg Slot, hvor hun så låser sin soveværelsets dør for ham og ligger oven i købet lægger sine tjenestepiger på tværs, så han ikke kan skubbe dørene op. Og det gør ham så fortørnet så næste dag, så går han hen til Stenhuggeren og siger hug et monument over det her med den låste sovekammer dør, og den sten ligger endnu i slotsparken ved Frederiksborg. Det er en sten, der har et sæde, så man kan sidde på den, og så står der C4 på stenen her og så nogle forbogstaver, som sikkert er på stenhuggeren eller noget i den retning. Men det er simpelthen det eneste monument jeg tror, man har i Danmark over en låst sovekammerdør.

Det er også på en eller anden måde så ynkeligt.

Nu er han bare, nå nu er hun træt af mig, og så må der laves et monument over det.

Det er jo også igen det der krænkede æresfølelser. Han har hele tiden, som præger ham i mange år bagefter. Han føler sig virkelig såret og urimeligt behandlet af hende, da hun ikke var vild med ham mere.

Det kunne han simpelthen ikke leve med. Men det kommer det til at betyde. Man kan i virkeligheden i virkeligheden så er det jo stakkels Kirsten Munk der er blevet kastet ind i

dette af nogle forretningsmæssige hensyn. Hendes mor. Får moren det ud af det, som hun ønskede. Så får hun alle de forbindelser eller bliver det?

Og eller bliver det taget fra hende igen?

Nej fordi hun fik jo indflydelse Så længe hun levede også takket være alle de børn som Kirsten Munk jo fødte Christian 4. Der kom jo en hel stribe børn, som alle sammen som kongen regnedes som sine ægtefødte børn, og som alt sammen blev støttet og gjorde karriere og så videre. En af de mest kendte er så Leonora Christine, som senere blev gift med Corfitz Ulfeldt, der indgik i en helt anden historie som er endnu mere dramatisk.

Som også er dramatisk, ja det er det.

Det var jo altså Kirsten Munks og Christians datter. Ja, men hvis man... og ud af hvad var det ni af dem overlevede, hun fødte 11. Og ni af dem, eller var det ti. Jeg kan ikke huske hvor mange der overlevede.

Der er jo altid nogle stykker, der er døde, selv ved fødsler i kongehuset. Men der var høj børnedødelighed i al almindelighed.

Så de har faktisk været virkelig levedygtige.

Men det var også rigt, og, de har haft de bedst mulige forhold, kan man sige.

Så ja, så på den måde lykkedes marsvine families mission, selv om Kirsten til sidst gik fuldstændig rogue.

Og hun blev så nødt til at bo på en herregård i Jylland. Værre var det dog heller ikke. Det var ikke sådan som i England, hvor Henrik den ottende hugger hovedet af sin kone og den slags. Sådan foregik dog ikke. Hun blev landsforvist i Jylland. Det var ikke det værste, der kunne ske trods alt.

På en af familiens godser..

Herregårde. Meget passende boller, boller, boller. Det kan være, han har virkelig tænkt. Det tror jeg ikke... Jeg tror han udtalte det på en anden måde dengang, hun skulle til boller så kunne hun bole med hvem som helst.

Ja ok, så de fik alle disse børn, så i virkeligheden efterlader det en enorm arv, er det så nogle, hedder de marsvin eller hvad var det de kaldte?

Alle de kongernes uægte børn, de hed Gyldenløve, drengene i hvert fald hed Gyldenløve. Det er en tradition, som er også fortsat i de kommende efterfølgende kongelige generationer, deres uægte børn de hedder også alle sammen Gyldenløve. Jeg har ikke stødt på nogen der hed Gyldenløve endnu, men jeg er lidt nysgerrig på det... jeg kunne godt tænke mig at møde en. Jeg ved ikke, om der er nogen Gyldenløver, der vandrer omkring.

Tror du ikke De kan have ændret navne på et eller andet tidspunkt. Måske blevet trætte af at vide, at man havde sådan et prædikant som en efterkommer af kongens uægte børn.

Men jeg tror, når det gik videre i de næste generationer, og så blev vi ikke ved med Gyldenløve, så fik de nye navne. Så derfor du ikke har mødt mange Gyldenløver for Der er ikke så mange uægte kongebørn.

Nu er de garanteret sådan nogen gammelrige nogen, der render rundt og spiller mega fine. Du er kongens uægte efterkommer! Nej okay.

Men altså ikke desto mindre, så kan man sige Kirsten Munk Og rhingreven bliver jo på en eller anden måde medvirkende til, at Christian 4. ikke er glad i resten af sine dage.

Der er en alvorlig slagside af det. Og at han tager nogle dårlige beslutninger i sit liv politisk?

Han havde jo allerede taget en dårlig beslutning, før det gik galt med Kirsten Munk ved at involvere sig i Trediveårskrigen. Som hærfører for den protestantiske, de protestantiske tropper. Og det havde han gjort, selv om der var modvilje mod det i det danske rigsråd altså dem han regerede Danmark sammen med, men så var han heldigvis også hertug i Holsten, som var en del af det tyske rige... Så går jeg i krig som hertug af Holsten. Når jeg ikke kan gå i krig som konge af Danmark så er jeg hertug Holsten, og så fik han dermed... og så gik det jo galt, han kom til skade og tabte Slaget nede ved Lutter am Barenberg. Fjendtlige tropper erobrede, indtog hele Jylland og plyndrede, hærgede, og det gik rigtig elendigt, så det var allerede begyndt at gå Skævt.

Og det er faktisk der hun bliver træt af ham? Ja.

Ja, nu begynder han faktisk at fucke det op, og hun tænker ejj

Ja for når det først begynder at gå skævt på den måde. Så var han måske ikke helt så den samme mand, han havde været en gang, man kunne forestille sig han havde været mere overskudsagtig og charmerende end han var på det tidspunkt, hvor han var stresset og udkørt og fornærmet og alt muligt andet, ved at miste grebet lidt om tingene. Det er jo sjældent det mest inspirerende, så det var et rigtig dårligt år for Christian den fjerde i 1629. Da mistede han. Her tabte han den dér krig, deltagelse i Trediveårskrigen. Hans forhold til Kirsten gik i stykker og Kronborg brændte.

Og så må han i gang med at bygge det op og uden sin Kirsten og uden at alt muligt andet og taber i, taber i Tyskland.

Det kan man jo godt have tabt gejsten helt over, men det kan han trods alt ikke. Det er ikke sådan, han tabte sin energi alligevel. Selv om det begyndte at gå skævt, så han fik for eksempel genopført Kronborg Slot, som hans far havde bygget det. Og det vidner, siger også lidt om Christian den fjerdes forståelse af sin egen far, som han kun havde kendt som dreng. Det er nemlig at Han byggede slottet op. Hvor det uden på slottet. Der står ingen steder Christian 4. Selv om murene er restaureret og nybygget, og gavlene er hugget op, alle steder står der Frederik og Sofie, det er Christian den fjerdes forældre, som det står... Det var dem, der havde bygget det. Det var dem, der skulle mindes på slottet. Indvendigt Her på kaminerne kan man se Christian den fjerdes navnetræk. Også i loftsmalerier men udenpå der er det Farens Slot, så der har han haft en sådan veneration, selv om han godt kan lide at sætte sit mærke på tingene. Så kan han altså også nogle gange holde sig lidt tilbage, og det gjorde han her.

Det er en ret sympatisk, når man tænker over det.

Ja, og det er også derfor, at vi kan få lov at opleve det i dag Frederik den andens slot.

Så selv om der er sket så meget siden, så...

Vi kan, hvis nu vi smutter her....

Så er vi faktisk smuttet derind, hvor man ikke må, ind i dronningens soveværelse. Her er den klassiske gulv sådan et rigtigt Et kongeligt gulv skakternet marmor, det er bare

for at vise... vi kan lige gå ind i kongens værelse. De har jo i øvrigt også en passage imellem deres soveværelser, men... Men hun ville alligevel ikke bole med rhingreven i kongens seng.

Det vil han dog ikke. Så ville der have været noget at være fornærmet over. Det var tæt på at man var blevet halshugget så.

Men det var det jeg sagde med Christian 4s navnetræk, at herinde i loftet. Det har været nogle små fede engle, der flyver rundt med Christian den fjerde, c 4. Oprindeligt havde maleren lavet dem alle sammen med C4. Men så sagde Christian 4. Det var forkert. Der skulle de skulle laves om, så der også var med Frederik og Sophie. Så hvis vi finder det, kigger det rigtige sted, så vil vi kunne finde en af dem.

Det skal jeg lige prøve at finde. Vi er altså inde i et meget stort rum, som er kongens kongens stue. Og hvis der er nogen i baggrunden, så er det fordi, der er gæster på slottet. Det må I lige leve med jer der hører det. Det er kongens stue og der er de fedeste loftsmaleri og herovre er Frederik og Sofie. Der flyve englene rundt...

Og det er noget maleren måtte lave om på, fordi Christian den fjerde sagde, vi skal have min far og mor med i loftsudsmykningen herinde.

Helt sikkert med de små buttede engle.

Sådan som det var moderne i 1630erne hvor man elskede sådanne små fede engle, dem er der mange af. Der var bunker af, det var sådan, som det så ud på Christian den fjerdes tid når ting skulle laves fra nyt. Så selv om han havde de der traumatiske erindringer. Eller i hvert fald historier om rhingreven og Kirsten Munk her på slottet, så har det altså ikke forhindret ham i at bygge slottet op igen da det var brændt. Det var fordi det var trods alt vigtigere end at stå som et symbol for hele Danmark og den danske kongemagt og for hans fars indsats.

Det her var bare en flig af Kronborgs historie. Et lille kig ned i historien om Danmarks største renæssanceslot. Slottet har gennemgået mange vilde ting i de år, det har ligget der. Hvor Danmark næsten kysser Sverige på foden.

Der er ikke længere en grund til at tro, at Kronborgs kanoner kan skyde skibe ned i Øresund eller bruges til at holde fester for Europas kongelige og adel, hvor man fyrer

den af, hver gang nogen siger skål. Til gengæld har vi nu et slot fuld af historier, hvis ekkoer vi stadig kan høre.